

5481 3. Beh. af Lovf. om Forandr. i og Tillæg til Lov om Haandværks- og Fabriksdrift m. M.

5482

get; jeg tror, man godt kan overlade til Domstolene, og det ville de komme til at paakjende efter det Indhold, Paragrafen i Loven nu har. Jeg vilde derfor anse det for meget uheldigt, om Vædringsforslaget under Nr. 1 skulde blive vedtaget. — Med Hensyn til hvad der er yttret om Krammarkerne, kan jeg ikke Andet end henholde mig til, hvad der er anført, navnlig af den ærede Ordfører (S. A. Hansen), og det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgfreds (Nimestad). Det er nemlig ganske vist, at jeg ikke kan faae nogen fornuftig Redaktion ud af det, naar der i andet Stykke af § 7 i Stedet for Ordene „Det er indtil nysnævnte Tidspunkt“ indsættes: „ved Krammarkerne er det kun“, medens Stykket i Øvrigt bliver uforandret, og jeg er i det Hele taget demimod, fordi jeg ikke ønsker, at Loven skal blive opholdt ved noget af disse Vædringsforslag. Med Hensyn til det tredie Vædringsforslag maa det maaste være mig tilladt at henvise til, hvad jeg yttrede under Sagens 2den Behandling her i Salen. Jeg sagde, at naar man ikke vilde kunne faae i det Mindste, hvad Lovforslaget fra Landsthinget indeholder, vilde man ikke naa til det alerbilligste Maal af Kjøbstadens Nuffer. Det vil erindres, at Kjøbstadskommissionens Nuffer gik ud paa, at Indvigningsministerens hele Bevillingsmyndighed efter § 98 i Næringsloven ganske skulde ophæves. Naar man altsaa indskrænker sig til kun at ophæve den for 3 Paragrafer, forekommer det mig, at man i saa Henseende er saa billig, som man kan forlange. Jeg vilde derfor anse det for meget uheldigt, om man vilde modsætte sig denne Ophævelse af Indvigningsministerens Bevillingsmyndighed. De Herrer, som modsætte sig Ophævelsen, skulde man tro, havde gjort en Erfaring, som gik ud paa, at Bevillingsmyndigheden altid var bleven benyttet paa den heldigste Maade. Det tror jeg ikke, de kunne paavise — i det Mindste har jeg Erfaring for, at den langt fra altid er bleven helbig benyttet — og naar man ikke bestemte kan paavise det modsatte, synes jeg ikke der er nogen rimelig Grund til i den Grad at være imod Ophævelsen af den. Jeg skal derfor meget anbefale det ærede Thing, ikke at stemme for noget af de stillede Vædringsforslag, og det er for mig desuden en vigtig Grund, at de derved ville forhindre Lovens Udkommen iaar.

Winther: Jeg vil tillade mig at spørge den ærede Minister, om han ikke skulde kunne besvare et Spørgsmaal, som jeg ved forrige Behandling af denne Sag stillede med Hensyn til

en Bestemmelse i § 9 angaaende Ret til at drive Næringsvei for Saadanne, som vel have været straffede, men som have faaet Oversoppreisning i Genhold til Loven. Dernæst vilde jeg bemærke, at det Vædringsforslag til § 7, som der har været talt saa meget om, kan jeg ikke i mindste Maade se vil gjøre Paragrafen meningsløs, thi der kommer da til at staa følgende: „Ved Krammarkerne“ — altsaa ikke ved Kreaturmarkerne — „er det kun tilladt de i Kjøbstæderne og paa Landet bosatte Handlende, Fabrikanter og Haandværkere at falholde deres Værer ved Markerne saavel i Kjøbstæderne som paa Landet, for saa vidt Forhandling af den Slags Værer, de medføre, overhovedet er tilladt paa Markedet“. Det forekommer mig ikke, at der er mindste Uklarhed i denne Bestemmelse. Det er ikke smukt Dansk, det indrømmer jeg gjerne, men det er heller ikke det, der nu staa i Paragrafen, saa at jeg tror, at de, der have forfattet det One, og de, der have forfattet det Andet, ikke skulde lade hinanden Noget høre. Jeg vil nu sige, at den ærede Minister har udtalt sig bestemt imod de to første Vædringsforslag, men det tredie udtalte han sig imod paa en anden Maade, og jeg er overbevist om, at han i ethvert Fald ikke vil gjøre nogen Banskeligighed ligeoverfor Lovens Udkommen, dersom dette Forslag maatte blive vedtaget. Det forekommer mig nemlig, at dersom den ærede Minister saa ivrig vilde modsætte sig denne Bestemmelsses Optagelse, saa kom han i Grunden til at give dem Medhold, der mulig vilde paastaa, at Ministeren havde misbrugt sin Myndighed. Jeg kan ikke tro, at den ærede Minister skulde ville give et Skin af Berettigelse til en saa uretfærdig Bestyldning. Jeg antager altsaa, at vi tør stemme for Vædringsforslaget under Nr. 3 og dog kunne haabe, at Loven vil komme ud. — Det er nu senere faldet mig ind, hvad det var, jeg vilde svare den ærede Ordfører paa; jeg var et Dieblif blevet distraheret ved en Samtale, jeg havde havt med en anden Mand. Nu skal jeg altsaa sige den ærede Ordfører, hvad det var. Jeg sagde ganske vist, at jeg var nødt til at stemme imod denne Lov, men jeg havde aldrig saasnart sagt det med en saadan Bestemthed, saend den Bøielighed hos mig, som det ærede Medlem talte om, gjorde sig gjældende, thi jeg vilde saa inderlig gjerne indsekomme den ærede Ordfører, dersom jeg blot kunde, og ligesom jeg forrige Gang sagde, at naar man vedtog Undervædringsforslaget, vilde jeg stemme for Loven, uagtet jeg ikke syntes om den, saaledes faldt det mig ind, at jeg maaste kunde gjøre et indsekommentende Skridt,